

ството на Дамян войвода. Този образ напомня образа на епическия певец заради някои присъщи нему характерни белези, от една страна, и заради функцията му на носител и разпространител на фолклорно знание за народния герой и отношението към него, от друга.⁴²

И още нещо, което се наблюдава като явление в този сюжет. Докато в горесцитираните текстове с мотив двубой между хайдути и турци персонажите на войводата и противника му /пашата/ са повече обобщаващи страните в двуборството, то в този текст, освен това, битува някаква степен на конкретизиране в съответствие с реалните факти и съхранената историческа информация. Става дума за прототипа на фолклорния образ на Дамян войвода, роден в с. Ново село /сега кв. Ново село в Сливен/, действал като хайдушки войвода към 18 в.⁴³ и на Пандаклийския султан, вероятно от с.Тенево /някогашно Пандакли/, Ямболско.⁴⁴ Разбира се, може да се предположи и наличие на някаква съхранена информация и за самото събитие - преследването и двубоя, което е станало повод за „вадене“ на песен.

По подобен начин стоят нещата, но в много по-разгърнат план, не само заради обема от 240 стиха, но и в смисъла на идеализацията и съхраняването на информация, в друга песен, в която се пее за известния сливенски хайдутин и войвода Димитър Калъчлията.⁴⁵ Това е един от примерите, илюстриращ стремеж към максимално концентриране и възпроизвеждане на цялото фолклорно знание за конкретна личност в един песенен текст. Повествованието е обвързано с идеята за събиране на хайдушка дружина по конкретен повод-„хабер“ за зверствата на „Пандаклийското султанче и Шибил Карамустафа“.⁴⁶ Както в разгледания вече „модел“ за събиране на дружина, по заръка на войводата се оповестяват негови другари да се съберат и „вярна клетва да сторят за братство и християнство“ клетва на хайдути от късното време с явен полъх на революционната идея. Участници в дружината са Пею Буюклията - прочут сливенски хайдутин и войвода,⁴⁷ Щерион /Щерю/ войвода